

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA**AC-I-22-0570*****Në ankesën e******Paditësi*****L Ç**, të cilin e përfaqëson Avokati B I Prishtinë.***Kundër******E paditura/Ankuesja*****NSH, "Ingeniering"**, (në likuidim), të cilën e përfaqëson, **Agjencia Kosovare e Privatizimit**, Rr. 'Dritan Hoxha, nr. 55, Lakërishtë, Prishtinë.

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), i përbërë nga Mr.sc. Sahit Sylejmani gjyqtar kryesues, Sabri Halili, dhe Ilmi Bajrami gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të paraqitur kundër Aktgjykimit të Shkallës së I-rë të DHPGJS-së, C-IV-14-5616 të datës 22 shtator 2022, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 26 tetor 2023, lëshon këtë:

A K T V E N D I M

- 1. Ankesa e paditurës është e bazuar.**
- 2. Anulohet Aktgjykimi i Shkallës së I-rë të DHPGJS-së, C-IV-14-5616 i datës 22 shtator 2022.**
- 3. Lënda kthehet në rigjykim në shkallën e I-rë të DHPGJS-së.**
- 4. Nuk caktohen taksa gjyqësore për procedurën ankimore.**

Rrethanat procedurale dhe faktike

Me datë 19 qershor 2014, paditësi e dorëzoi në DHPGJS-ë një ankesë kundër vendimit të Autoritetit të Likuidimit PRN129-0122 të datës 15 maj 2014, me të cilin kërkesa e paditësit për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, në shumë prej 21.645,00 euro refuzohet si e pa vlefshme, me arsyetimin se kërkesa është parashkuar në bazë të nenit 608 të Ligjit të Punës së Bashkuar. Paditësi me ankesë e kundërshton këtë vendim të Autoritetit të Likuidimit duke i konsideruar si të pa bazuara në ligj, dhe duke e kundërshtuar konstatimin se kërkesa është parashkuar. Në këtë ankesë paditësi në emër të kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës, kërkon shumën prej 1.386,00 euro, duke pretenduar se ai ka punuar në NSH deri në ditën e privatizimit të NSH-së, me 14.01.2009, dhe i takojnë këto tri paga. Bashkë me ankesë ai ka dërguar: Autorizimin për përfaqësim, kopjen e librezës së punës e mbyllur me 14.01.2009, vendimin e Autoritetit të Likuidimit PRN129-0122 të datës 15 maj 2014, një Vërtetim për përvojë pune të NSH-së, dhe Njoftimin e AKP-së për ndërprerje të marrëdhënies së punës.

Me datë 21 prill 2020, paditësi e dorëzoi në DHPGJS-ë një parashtresë për rregullim dhe plotësim të padisë. Kjo parashtresë i referohet Vendimit të Autoritetit të Likuidimit PRN129-0121 të datës 27 maj 2014, i cili kate bëjë me refuzimin e kërkesës për paga për periudhën 21 dhjetor 1992-30 qershor 1999. Ky vendim nuk ka qenë i ankimuar me ankesën e datës 19 qershor 2014. Me këtë parashtresë paditësi kërkon nga NSH-ja pagesën e borxhit në emër të pagave të papaguara në shumë prej 13.790,60 euro, interesin ligjor dhe shpenzimet e përfaqësimit.

Me datë 16 mars 2022, AKP-ja e dorëzoi në DHPGJS mbrojtjen në ankesë në të cilën AKP-ja ka pohuar se Autoriteti i Likuidimit ka kryer një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat ligjore janë zbatuar në mënyrë të drejtë kur është refuzuar kërkesa e paditësit. Tutje AKP-ja pohon se ankuesi ka dështuar tregojë se cili nen i Ligjit të AKP-së është shkelur nga ana e Autoritetit të

Likuidimit, duke pohuar se vendimi i ankimuar nuk është në kundërshtim me asnjë dispozitë ligjore. Tutje AKP-ja pretendon se paditësi nuk ka dorëzuar ndonjë provë para Autoritetit të Likuidimit për të dëshmuar se ai ka kërkuar pagat e pretenduara në afatin prej 3 viteve, andaj kërkesa është parashkruar në bazë të nenit 608 të Ligjit të Punës së Bashkuar. AKP-ja i kundërshton pretendimet e paditësit për tri pagat e pretenduara ndaj NSH-së, duke pohuar se ai nuk i plotëson kushtet nga neni 40.1.6.2 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së ti njihet e drejta në tri paga, pasi që nuk dorëzuar prova që vërtetojnë detyrimin e NSH-së për këtë kërkesë. Nga këto arsye AKP-ja ka kërkuar që të refuzohet ankesa si e pa bazuar dhe të vërtetohen vendimet e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 15 korrik 2022, paditësi e dorëzoi një parashtresë në DHPGJS dhe përgjigjet në mbrojtjen e AKP-së. Në këtë parashtresë paditësi i kundërshton pretendimet e AKP-së të dhëna në mbrojtje në ankesë, ndërsa vazhdon ti përsëritë pretendimet e veta të cekura në ankesë, dhe në parashtresat e mëvonshme të tij. Me këtë parashtresë ai dorëzon kopjen e librezës së punës e mbyllur me 14.01.2009, një Vërtetim për përvojë pune të NSH-së, dhe Njoftimin e AKP-së për ndërprerje të marrëdhënies së punës, një Listë për përlllogaritjen e pagave për dhjetor 2006, si dhe formularin e kërkesës.

Me datë 30 gusht 2022, AKP-ja e dorëzoi kundërpërgjigjen, në të cilën AKP-ja i ka përsëritur pretendimet e veta të cekura në mbrojtje në ankesë, dhe ka kërkuar që të refuzohet ankesa e paditësit si e pa bazuar.

Me datë 22 shtator 2022, Shkalla e I-rë e DHPGJS-së me Aktgjykimin C-IV-14-5616 ankesën e paditësit të paraqitur ndaj vendimit të Autoritetit të Likuidimit PRN129-0122 të datës 15 maj 2014, e aprovon si të bazuar, e ndryshon këtë vendim të Autoritetit të Likuidimit dhe e detyron AKP-në që në emër të pagave të papaguara ti paguaj paditësit shumën prej 1.998,00 euro, interesin ligjor prej 10%, si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore prej 229,00 euro, të cilat pagesa do të bëhen në bazë të nenit 40 par.1 nënpika 1.7 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së. Shkalla e I-rë ka arsyetuar se e paditura ishte në dijeni se paditësit i

është ndërprerë marrëdhënia e punës si pasojë e fillimit të procedurës së likuidimit. E paditura nuk i ka kontestuar asnjërën nga provat që i ka ofruar paditësi në procedurë. Po ashtu e paditura në procedurën me shkrim nuk e ka kontestuar as lartësinë e shumës së pagave që paditësi i kërkon me ankesë. Shkalla e I-rë e DHPGJS-së konsideron se Autoriteti i Likuidimit gabimisht ka aplikuar nenin 608 të Ligjit të Punës së Bashkuar, pasi që nuk bëhet fjalë për parashkrim të kërkesës. Njoftimi për ndërprerje të marrëdhënies së punës me datë 14.01.2009 e ka pranuar borxhin, andaj ky Njoftim e ka ndërprerë parashkrimin e kërkesës, në bazë të nenit 387 par.1 të LMD-së. Andaj në bazë të prova që paditësi i ka sjellë në procedurë atij i njihet e drejta e kompensimit të pagave të papaguara prej 1.998,00 euro, dhe në bazë të nenit 37 par.3 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së edhe interesi ligjor prej 10% në borxhin kryesor.

Me datë 19 tetor 2022, AKP-ja e dorëzoi në DHPGJS një ankesë të afatshme kundër Aktgjykimit të Shkallës së I-rë të DHPGJS-së, C-IV-14-5616 të datës 22 shtator 2022, për të gjitha bazat ankimore dhe kërkon nga Kolegji i Apelit të ndryshohet Aktgjykimi i ankimuar, të refuzohet ankesa e paditësit ndaj vendimit të Autoritetit të Likuidimit, dhe të vërtetohet vendimi i ankimuar i Autoritetit të Likuidimit. Për më tepër në ankesë AKP-ja pohon se me Aktvendimin e ankimuar nuk është vlerësuar në mënyrë të drejtë gjendja faktike, është zbatuar në mënyrë të gabuar e drejta materiale dhe nuk janë marrë në konsideratë argumentet ligjore të dhëna në vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit dhe në mbrojtjen në ankesë. Tutje AKP-ja pohon se gjetjet faktike të gjykatës janë tërësisht jashtë kontestit faktik të çështjes dhe plotësisht të pa bazuara në ndonjë dokument që ekzistojnë në dosje të lëndës. Tutje AKP-ja pohon se Gjykata gjatë shqyrtimit të çështjes i ka ngatërruar dy çështje krejtësisht të ndryshme, njëra që ndërlihet me afatin për parashtrimin e kërkesave i cili afat i përket procedurës së dorëzimit të dëshmisë së kërkesës dhe afati i dytë ka të bëjë me natyrën (meritat e të drejtës e që ka të bëjë me afatin e parashkrimit të kërkesës e që në këtë rast është 3 vite në bazë të nenit 608 të Ligjit të punës së Bashkuar. Tutje AKP-ja pohon se njoftimi për ndërprerje të marrëdhënies së punës i dërguar tek paditësi ka pas për qëllim të informon atë se ai ka të drejtë të parashtrij kërkesë pranë

AKP-së dhe se ky njoftim nuk i mbron të drejtat e tij dhe nuk siguron mjete ligjore që ai ka në dispozicion. AKP-ja pohon se gjykata gjatë shqyrtimit të çështjes nuk ka marr parasysh faktin se paditësi nuk ka qenë në Listën e pagave për periudhën e cekur. Tutje AKP-ja në ankesë pohon se paditësi nuk ka saktësuar cili nen i Ligjit të AKP-së është shkelur, duke pohuar se DHPGJS-ja ka kompetencë të shqyrtoi vetëm ligjshmërinë e vendimit të Autoritetit të Likuidimit. Tutje AKP-ja pohon se gjykata duhet të lëshohet në shqyrtimin e çështjes dhe të marrë në konsideratë argumentet e ngritura të Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 20 dhjetor 2022, paditësi e dorëzoi në DHPGJS një parashtresë dhe përgjigjet në ankesën e AKP-së. Në këtë parashtresë paditësi pretendon se Aktvendimi i ankimuar është marrë në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike në mënyrë të drejtë dhe të plotë, dhe në mbështetje të dispozitave materiale. Tutje paditësi pohon se e paditura i ka dhënë të njëjtat argumente të cilat janë prezantuar edhe në procedurën me shkrim pranë Shkallës së I-rë, ndërsa nuk ka paraqitur një provë të re ose ndonjë argument ligjor në procedurën ankimore. Këto pretendime janë të pa bazuara pasi që paditësi ka dorëzuar dëshmi të mjaftuara se ai ka punuar deri në privatizimin e ndërmarrjes me datë 16 maj 2008. Në këtë parashtresë paditësi i referohet edhe disa rasteve nga jurisprudenca e Kolegjit të Apelit. Paditësi në këtë parashtresë ka kërkuar nga Kolegji i Apelit që të refuzohet ankesa si epa bazuar dhe të vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa e paditurës është e bazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Merita e ankesës dhe vlerësimi i Kolegjit të Apelit

Aktgjykimi i ankimuar i shkallës së I-rë të DHPGJS nuk është i saktë në rezultat dhe në arsyetim ligjor, andaj duhet të anulohet, dhe lënda të kthehet në rigjykim.

Kolegji i Apelit vëren se paditësi me datë 09 tetor 2013 kishte dorëzuar një kërkesë për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës në shumë prej 21.645,00 euro. Kjo kërkesë është refuzuar si të pa vlefshme nga ana e Autoritetit të Likuidimit me arsyetimin se ajo është parashkruar në bazë të nenit 608 të Ligjit të Punës së bashkuar.

Ndaj këtij vendimi të Autoritetit të Likuidimit, paditësi me datë 19 qershor 2014 ka paraqitur ankesë. Paditësi në këtë ankesë e kundërshton vendimin e Autoritetit të Likuidimit, PRN129-0122 të datës 15 maj 2014, duke i konsideruar si të pa bazuar në ligj, dhe duke e kundërshtuar konstatimin se kërkesa për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës është parashkruar. Në këtë ankesë paditësi në emër të kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës kërkon shumën prej 1.386,00 euro, duke pretenduar se ai ka punuar në NSH deri në ditën e privatizimit të NSH-së, me 14.01.2009, dhe i takojnë tri paga.

Tutje paditësi me datë 21 prill 2020, e dorëzoi në DHPGJS-ë një parashtresë për rregullim dhe plotësim të padisë. Kjo parashtresë i referohet Vendimit të Autoritetit të Likuidimit PRN129-0121 të datës 27 maj 2014, i cili ka të bëjë me refuzimin e kërkesës për paga për periudhën 21 dhjetor 1992-30 qershor 1999. Ky vendim i kontestuar me këtë parashtresë nuk ka qenë i ankimuar me ankesën e datës 19 qershor 2014. Me këtë parashtresë paditësi kërkon nga NSH-ja pagesën e borxhit në emër të pagave të papaguara në shumë prej 13.790,60 euro, interesin ligjor dhe shpenzimet e përfaqësimit.

Kolegji i Apelit vëren se Shkalla e I-rë e DHPGJS-së me Aktgjykimin e ankimuar e ka ndryshuar vendimin e Autoritetit të Likuidimit PRZ129-0122, të datës 15 maj

2014, dhe aprovon kërkesën e paditësit për paga të pa paguara në shumë prej 1,998.00 euro, me kamatë ligjore prej 10 %, e cila kërkesë për paga nuk ishte edhe objekt i vendimit të ankimuar të Autoritetit të Likuidimit. Me vendimin e Autoritetit të Likuidimit PRN129-0122 të datës 15 maj 2014 është vendosur lidhur me kërkesën për kompensim për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës e jo lidhur me kërkesën për paga të pa paguara, siç ka vendosur gabimisht Shkalla e I-rë e DHPGJS-së.

Tutje Kolegji i Apelit vëren se paditësi me kërkesën e dorëzuar tek Autoriteti i Likuidimit me datë 09 tetor 2013, ai në emër të kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës ka kërkuar shumën prej 21,645.00 euro, kurse me ankesë të dorëzuar në Shkallën e I-rë në emër të tri pagave të pa paguara për shkak të privatizimit të NSH-së kërkon shumën 1,386.00 euro. Paditësi me parashtresën e datës 21 prill 2020 kërkon paga të pa paguara për periudhën 21 dhjetor 1992 – 30 qershor 1999 në shumë prej 13,790.60 euro, e cila kërkesë nuk ishte objekt i vendimit të ankimuar të Autoritetit të Likuidimit PRN129-0122, të datës 15 maj 2014.

Kolegji i Apelit vëren se edhe paditësi është mjaft konfuz në kërkesat e tij dhe po ashtu konfuz në shumën e kërkuar në emër të kompensimit për ndërprerje të parakohshme të kontratës së punës. Shkalla e I-rë e aprovon shumën prej 1,998.00 euro, e cila shumë nuk përkon me parashtresat e dorëzuara nga paditësi në Shkallën e I-rë. Duke vërejtur këtë konfuzitet edhe lidhur me lartësinë e kërkuar të kompensimit në emër të ndërprerjes së parakohshme të kontratës së punës dhe konfuzitetin lidhur me natyrën ligjore të kërkesës së paditësit, Kolegji i Apelit për këto arsye ka vendosur që ta aprovon ankesën e të paditurës si të bazuar, të anulon Aktgjykimin e ankimuar dhe lëndën ta kthejë në rigjykim në Shkallën e I-rë të DHPGJS-së.

Në procedurën e rigjyimit duhet ti jepet rast paditësit ta specifikoj saktë natyrën ligjore të kërkesës, ta specifikojë saktë shumën e kërkuar, si dhe të ofrohet mundësia të dy palëve që të ofrojnë dëshmi për ti mbështetur pretendimet e

paraqitura në parashtresat e deritanishme të dorëzuara në Shkallën e I-rë, por edhe në procedurën ankimore.

Nga se u tha më sipër në bazë të nenit 9.10 të LDHP-së, është vendosur si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

Ankuesi tashmë e ka paguar taksën gjyqësore për procedurën ankimore në shumë prej 100 euro me datë 10 nëntor 2022, andaj nuk do të caktohen taksa shtesë.

U vendos nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së më 26 tetor 2023.

Mr.sc. Sahit Sylejmani, Gjyqtar kryesues
